

УДК 633.63:631.53.01.006.83:631.547.2/.3

Карпук Л. М., доктор с.-г. наук, професор кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства
Крикунова О. В., кандидат с.-г. наук, доцент кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства
Караульна В. М., кандидат с.-г. наук, асистент кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства
Богатир Л. В., кандидат с.-г. наук, асистент кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства
Павліченко А. А., асистент кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства
Білоцерківський національний аграрний університет МОН України
E-mail: lesya_karpuk@ukr.net

ОСОБЛИВОСТІ ПОЗАКОРЕНЕВОГО ПІДЖИВЛЕННЯ БУРЯКІВ ЦУКРОВИХ МІКРОДОБРИВАМИ

Позакореневе підживлення – це додатковий агротехнічний захід підвищення врожайності та якості коренеплодів. Воно має ряд переваг, а саме поживні речовини добрив, внесені під час позакореневого підживлення, використовуються рослинами активніше завдяки унеможливленню процесів іммобілізації цих елементів ґрунтом. У наукових працях А. С. Заришняка, С. Ю. Булигіна, В. В. Іваніни та ін. зазначено, що позакореневі підживлення ЧС гібридів буряків цукрових, у рекомендовані терміни, хелатними формами мінеральних добрив позитивно впливають на ріст і розвиток рослин, формування листкової поверхні, збільшення маси коренеплодів, накопичення сухої речовини, що у кінцевому результаті призводить до зростання врожайності коренеплодів та їх цукристості.

Метою наших досліджень було визначення динаміки наростання сирової біомаси буряків цукрових залежно від позакореневого підживлення мікродобривами.

Дослідження з динаміки наростання маси коренеплодів і листків залежно від позакореневого підживлення мікродобривами були прове-

дені в 2016-2017 рр. в умовах дослідного поля Навчально-виробничого центру Білоцерківського національного аграрного університету, яке розташоване у зоні Правобережного Лісостепу України.

Результатами досліджень встановлено, що наростання сирової маси коренеплодів та листків упродовж усього періоду вегетації буряків цукрових проходило інтенсивніше за проведення позакореневого підживлення новими мікродобривами Реаком-плюс-буряк та Реастим-Гумус-буряк. На ріст і розвиток рослин як у фазі змикання рослин у рядку, так і перед збиранням істотно впливали види мікродобрих, норми їх витрат та терміни внесення. Зі збільшенням норми витрат мікродобрих з 3 до 7 л/га підвищується сира біомаса листків і коренеплоду. За проведення позакореневого підживлення в другий термін (у фазі змикання листків у міжряддях (136 діб після сівби) ефективнішим було мікродобриво Реаком-плюс-буряк. Встановлено тісні кореляційні зв'язки маси листків та маси коренеплоду ($r=0,60$, $r=0,61$) з комплексом ознак, які їх обумовлюють.

УДК 634.21:631.524.82[631.527.6.001

Кінаш Г. А., науковий співробітник
Мелітопольська дослідна станція садівництва імені М. Ф. Сидоренка ІС НААН
E-mail: kinash.g@ukr.net

ОПТИМАЛЬНІ ПЛОЩІ ЖИВЛЕННЯ ДЕРЕВ АБРИКОСА НА КЛОНОВИХ ПІДЩЕПАХ

На найближчу перспективу актуальним є удосконалення елементів технології виробництва плодів абрикоса, зумовлене мінливими погодними умовами, а також новими підходами до створення ефективних типів інтенсивних насаджень. Одним з головних питань, які необхідно при цьому вирішити, є оптимальна щільність розміщення дерев на клонівних підщепах різної сили росту.

Мета роботи – вивчити вплив площ живлення на особливості росту й плодоношення дерев абрикоса та обґрунтувати найбільш ефективні схеми садіння, залежно від дії підщеп.

Дослідження проводились протягом 2016-2017 рр. у насадженні абрикоса, розташованому на землях відділення № 2 НВД «Наукова» МДСС імені М. Ф. Сидоренка ІС НААН.

Сад висаджено навесні 2013 року однорічками районуваних сортів абрикоса селекції дослідної станції 'Кумир' і 'Ташенакський' на клонівних підщепах (кореневласні) 'Дружба', 'Весняне полум'я', 'ВВА-1'. Дослід закладено у 3-кратній повторності за слідуючою схемою: 5х3 м – 667 дерев на 1 га (контроль); 5х2,5 м – 800 дерев на 1 га; 5х2 м – 1000 дерев на 1 га; 5х1,5 м – 1333 дерева на 1 га. Варіанти включають по 8-10 облікових дерев кожного сорту. З метою покращення світлового режиму й стимулювання утворення як ростових так і плодових пагонів проводили пінцирування (2535 см) та літню обрізку.

В результаті досліджень встановлено, що на 5 рік вегетації висока щільність (5х1,5 м) дерев сприяла послабленню їх вегетативного росту (на 17,752,2 %), збільшенню у структурі приросту